

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. W.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Kubalou, advokátem se sídlem Náměstí Svobody 4, Frýdek-Místek, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 22.3.2012, o změně rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2011, o **starobním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna** advokáta Mgr. Jiřího Kubaly **se určuje částkou 6.882,- Kč**, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 22.3.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení změnila své rozhodnutí ze dne 3.8.2011 tak, že na základě pověření ministra práce a sociálních věcí ČR podle ust. § 4 odst. 3 zákona č. 582/91 Sb. ve znění pozdějších předpisů a podle ust. § 29 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k článku 52 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 883/2004 se žalobci přiznává dílčený starobní důchod od 1.1.2011 ve výši 8.102,- Kč a od ledna 2012 ve výši 8.236,- Kč.

Žalobce ve včas podané žalobě namítal nesprávné započtení odpracované doby v I.AA pracovní kategorii pouze v rozsahu 4.963 dnů, tj. 13 let a 218 dnů.

Oproti rozhodnutí ze dne 3.8.2011 mu žalovaná dobu odpracovanou v I.AA pracovní kategorii zvýšila o 660 dnů za dobu učení, kterou uplatnil v námitkách proti tomuto rozhodnutí. Žalobce poukázal na to, že v předchozích rozhodnutích vydaných v průběhu řízení, kdy žádal o přiznání mimořádného hornického důchodu, žalovaná uváděla různých rozsah jím odpracované doby v preferované pracovní kategorii. Podle rozhodnutí ze dne 4.5.2006 v pracovní kategorii I.AA odpracoval 12 let a 136 dní, podle rozhodnutí ze dne 2.8.2006 odpracoval v této kategorii 13 let a 76 dní a podle dalšího rozhodnutí ze dne 3.8.2011 odpracoval 13 let a 36 dní. Žalovaná přitom musela vycházet z evidenčních listů důchodového zabezpečení. Pokud by žalovaná připočetla k dobám uvedeným v rozhodnutí ze dne 2.8.2006 660 dnů odpracovaných v době učení, vycházelo by, že žalobce celkem v I.AA pracovní kategorii odpracoval více než 15 let. Dále žalobce namítal další dny odpracované v uvedené preferované pracovní kategorii v době výkonu trestu odnětí svobody. V této souvislosti poukázal na třetí stranu odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že žalovaná nezapočetla žalobci výkon práce v kategorii I.AA v době výkonu trestu ve Věznici Žacléř a Vinařice, kdy pracoval v podzemí dolu Kladených dolů. Pokud by se tato odpracovaná doba v rámci výkonu trestu započítala, odpracoval žalobce v pracovní kategorii I.AA více než 15 let.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 22.3.2012 č.j. X, připojeným dávkovým spisem žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z listinných důkazů založených v dávkovém spisu žalobce vztahujících se k žalobou napadenému rozhodnutí krajský soud zjistil, že je v něm mimo jiné příloha k žádosti o důchod podle zákona o sociálním zabezpečení k průkazu zaměstnání patřících do I. a II. pracovní kategorie (příloha č. 126 ze dne 16.11.2011) a v něm je potvrzena doba, kdy byl žalobce zařazen jako hornický učeň v zaměstnání v I.AA pracovní kategorii od 1.9.1967 do 30.6.1970 v rozsahu 660 dnů. Z evidenčních listů důchodového zabezpečení krajský soud dále zjistil, že žalobce má vykázanu dobu zaměstnání v preferované kategorii I.AA v OKD v době od 15.7.1970 do 30.9.1983, od 10.10.1983 do 22.9.1985 a od 23.9.1985 do 31.3.1991. Podle potvrzení Vězeňské služby ČR ze dne 25.7.2007 byl žalobce ve výkonu vazby a trestu odnětí svobody od 20.1.1972 do 20.4.1972 ve Věznici Valdice, od 3.4.1973 do 3.12.1973 ve Věznici Žacléř, od 13.7.1975 do 13.7.1976 ve Věznici Vinařice, od 29.6.1978 do 29.6.1979 ve Věznici Vinařice, od 24.2.1981 do 24.9.1983 ve Věznici Valdice, od 22.10.1985 do 21.1.1986 ve Věznici Ostrava-Heřmanice a od 4.12.1986 do 4.12.1989 ve Věznici Valdice. Dávkový spis obsahuje evidenční listy důchodového zabezpečení z doby uvedených výkonů trestů odnětí svobody, podle kterých byl žalobce pracovně zařazen od 3.2.1972 do 19.4.1972, od 20.4.1973 do 2.12.1973, od 1.8.1975 do 13.7.1976, od 13.7.1978 do 29.6.1979, od 24.2.1981 do 24.9.1983, od 22.10.1985 do 21.1.1986 a od 4.12.1986 do 4.12.1989. Uvedené doby výkonu práce jsou uváděny ve III. pracovní kategorii.

V projednávané věci žalobce v žalobě proti rozhodnutí žalované, kterým změnila výši přiznaného starobního důchodu žalobce rozhodnutím ze dne 3.8.2011, namítal nesprávné hodnocení doby výkonu práce v I. pracovní kategorii v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech. Doba výkonu této práce má ve smyslu ust. § 74 zákona č. 155/95 Sb. vliv na nároky na snížení věkové hranice pro vznik

nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1.1.1996 po odpracování potřebné doby zaměstnání v I. pracovní kategorii. Tyto nároky podle tohoto zákonného ustanovení jsou zachovány do 31.12.2018. Z obsahu dávkového spisu žalobce vyplývá, že o starobním důchodu k žádosti žalobce žalovaná rozhodovala shora uvedenými rozhodnutími ze dne 4.5.2006, 2.8.2006 a 3.8.2011. Žalobce v žalobě namítal, že v každém z těchto rozhodnutí je uveden jiný rozsah odpracované doby v preferované I. pracovní kategorii. V této souvislosti dále namítal, že pokud by k době odpracované v kategorii I.AA uvedené v rozhodnutí žalované ze dne 2.8.2006 bylo připočteno 660 dnů, potom by měl celkem v této kategorii odpracováno více než 15 let. Krajský soud především poznamenává, že v tomto řízení nemohl přezkoumávat dříve vydaná rozhodnutí žalované, nýbrž toliko nyní žalobou napadené rozhodnutí ze dne 22.3.2012, jímž žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 3.8.2011. Kromě toho, jak vyplynulo i z vyjádření žalované k podané žalobě žalobce, napadeným rozhodnutím byla žalobci zhodnocena doba zaměstnání v I.AA pracovní kategorii v rozsahu od 1.9.1967 do 30.6.1970 v souladu se shora uvedenou přílohou k žádosti o důchod ze dne 16.11.2011. Pokud jde o uvedení rozsahu výkonu zaměstnání v pracovní kategorii I.AA v rozhodnutí žalované ze dne 2.8.2006 v rozsahu 13 roků a 76 dnů a o žalobcovu námitku, že s připočtením 660 dnů má odpracováno v této kategorii více než 15 let, odkazuje v tomto směru krajský soud na důvody obsažené ve vyjádření žalované k podané žalobě, pro které je tato úvaha žalobce mylná. Podstatou žalobní námitkou žalobce bylo to, že žalovaná k celkové době zaměstnání v preferované pracovní kategorii I.AA nepřipočetla dobu výkonu práce v této kategorii vykonávanou v rámci výkonu trestu odnětí svobody.

Podle ust. § 5 odst. 3 písm. c) nařízení vlády č. 117/1998 Sb. jako dobu zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie nelze započítat zejména doby výkonu trestu odnětí svobody, a to pokud odsouzený vykonává práce, které se jinak zařazují do I. (II.) pracovní kategorie. Jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění žalobce v souladu s tímto zákonným ustanovením byla žalobci doba výkonu práce v rámci výkonu trestu odnětí svobody zhodnocena jako doba zaměstnání v III. pracovní kategorii a byla také v této pracovní kategorii vyznačena do jednotlivých evidenčních listů důchodového zabezpečení vystavených v té době zařízeními Vězeňské služby ČR, v nichž žalobce tresty výkonu odnětí svobody vykonával. Jestliže tato zařízení vyznačovala odpracovanou dobu žalobcem ve III. pracovní kategorii a nikoliv v preferované kategorii I.AA, byť žalobce práce zahrnované do této kategorie ve skutečnosti vykonával, činila tak zcela v souladu s uvedeným ustanovením § 5 odst. 3 písm. c) nařízení vlády č. 177/1988 Sb. o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení. V tomto směru krajský soud shledal druhou žalobní námitku žalobce jako nedůvodnou a navržený důkaz jednotlivými odsuzujícími soudními rozhodnutími žalobce neprovedl, neboť tento důkaz by nemohl nic změnit na uvedeném hodnocení pracovní kategorie v rámci výkonu trestu žalobcem. Žalobce sám uvedl, že v jeho případě odsuzující soudní rozhodnutí nebyla zrušena podle zákona č. 119/1990 Sb. v platném znění, o soudní rehabilitaci. Nepřichází tedy v úvahu použití ust. § 25 odst. 2 citovaného zákona, podle něhož jestliže poškozený v době nezákonného výkonu trestu vykonával práce, které by odůvodňovaly zařazení v zaměstnání do I. (II.) pracovní kategorie, posuzuje se výkon těchto prací jako výkon zaměstnání v I. (II.) pracovní kategorie.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce shledal jako nedůvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaná na jejich náhradu nemá ze zákona právo (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Odměna zástupci žalobce Mgr. Jiřímu Kubalovi byla stanovena dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 4 úkony právní pomoci á 1.000,- Kč dle § 7, § 9 odst. 2, 4x náhrada hotových výdajů á 300,-Kč dle § 13 odst. 3, náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 ve výši 200,- Kč a náhrada cestovních výdajů při použití osobního automobilu zn. Škoda Octavia, RZ X ve výši 288,- Kč (95,- Kč za spotřebu nafty a 193,- Kč za opotřebení vozidla) dle vyhlášky č. 435/2013 Sb. S připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 21%, tj. 1.194,- Kč činí celkem odměna 6.882,- Kč, která bude proplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. K uvedenému krajský soud poznamenává, že nepřiznal účtovanou odměnu za opakované studium spisu u Krajského soudu v Ostravě a s tím spojené náklady cestovního osobním automobilem právního zástupce, neboť takový úkon právní služby ustanovení § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění neobsahuje.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 13. března 2014

JUDr. Petr Indráček

samosoudce